

SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA
KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A- 133/2013

Priština,

04. avgust 2014. godine

U postupku:

S. P.M.

Niš, Srbija

Podnosilac zahteva/Žalilac

vs.

P. R.

Priština

Kosovo

Tužena strana

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Dag Brathole, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova (KIZK) KPPC/D/C/176/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA34343), od dana 24. oktobra 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 04. avgusta 2014. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba žalioca, S. P. M., na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPPC/D/C/176/2012, od dana 24. oktobra 2012. godine, u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA34343.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahtev Kosova KPPC/D/C/176/2012, od dana 24. oktobra 2012. godine, u delu koji se odnosi na spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA34343.

Proceduralni i činjenični siže:

1. Dana 09. maja 2007. godine, podnosilac zahteva, S. P. M., u svojstvu supruge D. D. M., je podnela imovinski zahtev kojim je potraživala ponovni posed poslovne prostorije koja se nalazi u ulici Vidovdanska 26 C, u Prištini, na katastarskoj parceli 6226, u površini od 69.1 m².
2. U prilogu njenom zahtevu, ona je, *inter alia*, dostavila kopiju izvoda iz matične knjige venčanih, izdatog dana 27. marta 2008. godine; vozačku dozvolu od dana 27. oktobra 1992. godine; presudu (P.br.1240/98) od dana 03. aprila 1998. godine, izdatu od strane Opštinskog suda u Nišu i kopiju „Ugovora o prodaji društvenog kapitala putem javne aukcije ” od dana 11. novembra 2003. godine, zaključenog između Agencije za privatizaciju u Beogradu i Dragoslava Mandić.
3. Dana 02. januara 2008. godine, KAI je obavestila imovinu.
4. P. R. je podneo obaveštenje o učešću u postupku dana 14. oktobra 2008. godine. On je tvrdio imovinsko pravo nad navedenom poslovnim prostorijom. Osim iste presude Opštinskog suda u Nišu od dana 03. aprila 1998. godine, na koju se podnosilac zahteva takođe oslanja, on je dostavio kopiju presude C.nr 77/2005 Opštinskog suda u Prištini, donete dana 16. oktobra 2008. godine; kopiju odluke AC.nr.217/2007 Okružnog suda u Prištini, od dana 22. oktobra 2008. godine, koja poništava presudu C.nr 77/2005 i vraća predmet Opštinskom sudu i drugu presudu C.nr.2002/2008 od dana 23. februara 2009. godine.
5. Dana 24. oktobra 2012. godine, odlukom KPCC/D/C/176/2012, KIZK je odbacila zahtev zbog nedostatka nadležnosti u smislu člana 18. UNMIK Uredbe 2006/50 o Rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, koju zamenjuje Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: Zakon br. 03/L-079). U obrazloženju odluke, KIZK primećuje da je “navodni nosilac imovinskog prava podneo tužbu pre 16. oktobra 2006. godine nadležnom sudu kojom je zahtevao potvrđivanje imovinskog prava nad imovinom u zahtevu.” Prema tome, KZIK je naglasila da se nadležnost komisije isključuje ako je sudski postupak

u odnosu na zahtev započeo pre 16. oktobra 2006. godine, dana kada je UNMIK Uredba 2006/50 stupila na snagu.

6. Odluka KIZK je uručena podnosiocu zahteva dana 02. aprila 2013. godine. Ona je uložila žalbu na navedenu odluku, putem UNHCR kancelarije, dana 07. maja. 2013. godine.
7. Žalba je uručena P. R. dana 06. novembra 2013. godine. On je podneo odgovor na žalbu dana 22. novembra 2013. godine.

Navodi podnosioca zahteva/žalioca:

8. Žalilac tvrdi da je njen suprug većinski vlasnik privatizovane imovine-Preduzeća 22. decembar Niš, time što je na osnovu njegovih sredstava kupio poslovnu prostoriju koja se nalazi u ulici Vidovdanska 26 C.
9. U njenoj žalbi ona navodi da je KIZK donela pogrešnu odluku odbacivanjem imovinskog zahteva zbog nedostatka nadležnosti. Ona nije porekla da je podnela tužbu pred Opštinskim sudom u Prištini protiv, tužene strane, P. R. povodom svojine-ponovnog poseda iste poslovne prostorije u 2005. godini; međutim, ona je argumentirala da su ovi postupci još uvek bili u toku i nisu bili završeni, te je KIZK trebala odlučiti u njenom zahtevu.

Navodi tužene strane:

10. Tužena strana je izjavila da su poslovne prostorije u zahtevu koje se nalaze u ulici Vidovdanska br. 26 C, u površini od 69.19 m², u prošlosti bile imovina Preduzeća 22. decembar sa sedištem u Nišu. On tvrdi da su iste kupljene od strane "R. Company", u vlasništvu Riza porodice iz Prištine što je potvrđeno presudom P.nr. 1240/98 Opštinskog suda u Nišu, od dana 03. aprila 1998. godine.
11. On je izjavio da je podnosilac zahteva zasnovao postupak pred Opštinskim sudom u Prištini u 2005. godini, povodom istog pitanja u vezi restitucije imovine. On je dalje izjavio da je odlukom Opštinskog suda u Prištini tužba odbačena kao neosnovana te je ista odluka poništena od strane Okružnog suda i predmet vraćena na ponovno razmatranje. On je naveo da je Opštinski sud ponovo odbio tužbu dana 22. oktobra 2008. godine na koju uložena žalba od strane podnosioca zahteva. Što se tiče statusa žalbenog postupka, on je objasnio da su iste još uvek na čekanju u Apelacionom sudu.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe:

12. Vrhovni sud je nadležan nad žalbama na odluku KIZK.
13. Žalba je uložena dana 07. maja 2013. godine, dok je odluka KIZK uručena podnosiocu zahteva dana 02. aprila 2013. godine. Završni rok za ulaganje žalbe je bio, četvrtak, 03. maj 2013. godine. Međutim, žalilac je u prilogu žalbi dostavio dokumenat, donet od strane M-Industrije JSC Niš, od dana 26. aprila 2013. godine, koji navodi da na osnovu ove odluke radnici preduzeća imaju pravo da spoje Prvomajske praznike i Uskrs te i da preduzeće neće raditi od 29. aprila 2013 godine do 06. maja 2013. godine.
14. Vrhovni sud primećuje da žalba nije uložena unutar vremenskog roka od 30. dana kao što je predviđeno Zakonom (član 12.1. Zakona 03/L-079). U smislu člana 7. UNMIK AN 2007/5, vremenski rok je jedino produžen kao je završni rok dan vikenda, subota ili nedelja, ili je službeni praznik. Završni rok za ulaganje žalbe je bio četvrtak, 02. maj 2013. godine, koji nije bio službeni praznik na Kosovu. Međutim, Vrhovni sud primećuje da žalilac boravi u Srbiji te i da joj je napadnuta odluka uručena na Srpskom jeziku. Ona je dostavila dokumenat koji pokazuje da je u Srbiji praznik trajao do 07. maja 2013. godine. Ona je uložila žalbu u Kancelariji UNHCR dana 07. maja. Provera na internetu pokazuje da je čitav period od 01. maja, dan rada, do 06. maja, pravoslavni uskrs, bio proglašen kao državni praznik u Srbiji. Preka tome, žalilac nije imao prilike da uložiti žalbu u UNHCR kancelariji u državi u koji boravi te se ova okolnost treba uzeti u obzir u njenu korist. Vrhovni sud smatra da na osnovu ovih opravdanih razloga, njena žalba je blagovremena i prihvatljiva.

Zasnovanost žalbe:

15. KIZK je napadnutom odlukom odbacila zahtev zbog nedostatka nadležnosti na osnovu činjenice da je zasnovan postupka pred Opštinskim sudom u Prištini pre datuma kada je UNMIK Uredba 2006/50 stupila na snazi, 16. oktobra 2006. godine. Nijedna stranka nije porekla postojanje sudskog postupka koji je započeo u 2005. godini između istih stranaka povodom istog pitanja gde potražuju imovinsko pravo i ponovni posed iste poslovne prostorije. Nijedna stranka ne osporavaju da je ovaj postupak još uvek bio na čekanju u trenutku podnošenja imovinskog zahteva kao i ulaganja ove žalbe. Međutim, za razliku od tužene strane, žalilac tvrdi da je KIZK trebala odlučiti povodom njenog imovinskog zahteva na osnovu zasnovanosti pošto prethodni sud još uvek nije odlučio u njenoj tužbi. Ovo je jedino pobijanje žalioca što se tiče napadnute odluke.
16. Vrhovni sud smatra da je KIZK donela tačan zaključak kada je odbacila imovinski zahtev podnet pred KAI zbog jasnog teksta u članu 18. Zakona 03/L-079. Pošto je podnosilac zahteva već započeo sudski postupak protiv istog lica za isto pitanje pred Opštinskim sudom u Prištini, na kome je sud odlučio dva puta, čije su presude napadnute žalbom, Zakon br. 03/L-079 eksplicitno isključuje primenu navedenog Zakona povodom ovih pitanja te je i prema tome isključena nadležnost KIZK. Činjenica da ovaj postupak još uvek nije okončan nije razlog da se pretpostavi nadležnost KIZK. Što

više, drugi imovinski zahtev podnet pred KIZK povodom istog pitanja bi u svakom slučaju uzrokovao *litis pendence* što bi zahtevalo odbacivanje predmeta.

17. Odluka KIZK se ne sastoji od bilo koje fundamentalne greške ili pogrešne primene materijalnog ili proceduralnog prava ili pogrešnog ili nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja. Prema tome, u smislu člana 13.3, (c) Zakona br. L/03-79 odbija se žalba žalioaca kao neosnovana te se potvrđuje odluka KIZK.
18. Ova presuda ne prejudicira rezultate postupka koji je na čekanju pred Apelacionim sudom ili bilo kojim drugim sudom koji odlučuje po ovoj tužbi.
19. Na osnovu gore navedenog i u smislu člana 12.2. Zakona 03/L-079 i člana 195.1. (d) Zakona o parničnom postupku, Sud odlučuje kao u izreci ove presude.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6. Zakona 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Dag Brathole, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar